

Разред: I	Предмет: ПРИРОДА И ДРУШТВО	Датум:
Назив теме:	Биљке и животиње моје околине	
Назив јединице:	Обележја дивљих животиња	
Тип часа:	Обрада	

Циљ часа:

- упознати начин исхране дивљих животиња;
- формирање и разумевање појма биљојед, месојед и сваштојед;
- схватање користи и опасности од дивљих животиња;
- развијање одговорног односа према живом свету.

Временско изражање: 1 час

АКТИВНОСТИ НА ЧАСУ:

Учитељ чита неку занимљиву причу о животињама, начину њиховог живота, исхрани... За ту сврху може се искористити прича о веверици **Кад је пуна остава, може мирно да спава**. Питати ученике да ли они знају још неку занимљивост о животињама. У ту сврху могу се искористити домаћи задаци ученика са претходног часа. Најава наставне јединице: данас ћемо још нешто научити о дивљим животињама. Запис на табли: Обележја дивљих животиња.

Исхрана дивљих животиња: Разговарати са ученицима начину исхране појединих дивљих животиња. Учитељ сврстава животиње у три групе које уписује у табелу, сличну следећој:

	зец, јелен	вук, лисица, орао	медвед, веверица
Шта једу?			

Ученици, уз помоћ учитеља, одговарају шта једу наведене животиње. Одговори се уписују у ред *"Шта једу?"*. Након тога систематизују се одговори, тако да у колони која се односи на зеца и јелена, закључује се да се те животиње хране биљкама, и да се зато зову биљоједи. Уписати појам биљоједи у трећи ред. Исту процедуру поновити са друге две колоне, односно месоједима и сваштоједима.

Користи и штете од дивљих животиња: У овом делу часа потребно је да ученици кроз навођење неколико примера схвате да нема штетних и корисних животиња, већ да свака животиња има своје место у природи. У ту сврху могу се искористити и следећи текстови и информације:

- РАТ ВРАПЦИМА: Педесетих година 20. века Кинези су сматрали да врапци поједу сувише много житарица, нарочито пиринча. Зато су одлучили да их истребе. Обавезивали су све људе да их убијају, а оне најревносније су чак награђивали. Међутим, убрзо су увидели да принос житарица, не само да се није повећао, већ је био и мањи. Житарице су тада страдале од штетних инсеката, јер није било врабаца који их уништавају. Зато су убрзо одустали од њиховог уништавања, па су их чак и увозили да би "поправили" штету.

- ЛИСИЦА: Лисицу многи људи сматрају штеточином зато што понекад може да упадне у кокошињац и ухвати кокошку. Лисица није штетна, као што то није ни једна друга животиња, јер свака има своје место у природи. Ако и ухвати понеку кокошку она то чини само онда кад нема природне хране, чему је човек много допринео. Гледајући свеобухватно, лисица је човеку, чак, веома корисна. Њена најомиљенија храна су ситни глодари (најчешће мишеви) који, када се пренамноже, могу да направе доста штете у њивама. Али, ако има лисица то се неће десити пошто свака јединка за један оброк може да поједе и 15 мишева.

Како деца могу помоћи животињама? Разговор са ученицима о правилном и неправилном понашању према животињама. Припремити два велика папира. На једном уписати ДА, а на другом НЕ. Тамо где је уписано ДА уписати шта деца могу да учине да помогну животињама: храњење зими, прављење кућица за птице..., а тамо где је уписано НЕ: рушење гнезда, узимање јаја из гнезда...